

ELŐSZÓ A MAGYAR KIADÁSHOZ

Az angol kiadás megjelenése után sokan mondták nekem, hogy érdemes lenne a könyvet magyarul is kiadni. Bár minden ilyen javaslat hízelgő, én akkor úgy éreztem, hogy egy életre elég volt a könyvírásból, ábrszerkesztésből, töménytelen szöveg újraolvasásából, hivatkozások egyeztetéséből. Aztán tessék... íme, itt van, de tegyük gyorsan hozzá, mindez legkevésbé az én érdemem, hanem azoké a lelkes munkatársaké, akik más fontos munkájukat félretérve vetették bele magukat a nem éppen könnyű szöveg lefordításába! Éppen ezért szeretném a magyar kiadást Kubinyi Enikőnek külön ajánlani, aki minden követ és mindenkit megmozgatott, hogy ez a mű elkészüljön. Így nekem már nem olyan sok dolgom maradt, és bár mindannyian igyekeztünk az esetleges hibákat kijavítani, a megmaradók – ha vannak – az én rovásomra írandók.

A könyv elsősorban olyan egyetemi hallgatóknak, oktatóknak és kutatóknak készült, akik tudományos értelemben érdeklődnek a kutya viselkedése iránt. Bár igyekeztünk mindenütt a lehető legérhetőbben fogalmazni, előfordulhat, hogy a könyv ismeretanyaga és nyelvezete néhány olvasót elriaszt majd. Reményeim szerint azonban lesz számos kutya kedvelő, aki a nehézségek ellenére is átverekszki magát a könyv lapjain, és talán sok hasznos ismeret birtokába jut.

Az angol kiadást követően számos megkeresést kaptam, amelyben az Olvasók felhívták a figyelmemet pontatlanságokra, más megközelítésre vagy éppen újabb ismeretekre. Az ilyen leveleknek én mindig nagyon örültem, mert nincs annál jobb érzés, ha mások is komolyan veszik az ember munkáját, és talán az Olvasók számára segítséget jelentett ez az összeállítás. Természetesen a magyar kiadással kapcsolatban is kíváncsi lennék az Olvasók véleményére!

A magyar kiadásban szeretném még egyszer kiemelni, hogy az Etológia Tanszéken végzett kutatások a magyar gazdák lelkes közreműködése nélkül nem válhattak volna valóra. Pénzben talán nem is lehet kifejezni azt a sok segítséget, amelyet a gazdaktól kaptunk, akik energiát és időt nem kímélve vettek részt a kutatásokban. Minden nemzetközi tudományos elismerés egy kicsit az ő sikerük is. Éppen ezért remélem, hogy ez a könyv is hozzájárul ahhoz, hogy a kutatók és a gazdák közötti viszony még szorosabbá váljon!

Azok számára, akik folyamatosan szeretnék figyelemmel kísérni kutatócsoportunk működését, vagy a legfrissebb tudományos hírek iránt érdeklődnek, szeretném figyelmébe ajánlani a Családi Kutya Program honlapját: <http://kutyaetologia.elte.hu/>. Remélem, hamarosan személyesen is találkozunk! Addig is kívánok minden Olvasónak jó szórakozást és kritikai szellemet a könyvvel való ismerkedéshez!

Budapest, 2010. július 20.

Miklósi Ádám